

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu)

DECIZIE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Viorel Untu cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru păstrarea automobilului,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova și a fost menținută hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 18 februarie 2019 Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Cucu cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru păstrarea automobilului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, deține autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01469 din 16 ianuarie 2017 și autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01501 din 16 ianuarie 2018, astfel, administrând o parcare auto specializată cu un nivel sporit de securitate, acces limitat al terților și asigurarea condițiilor necesare pentru asigurarea integrității corpurilor delictive.

A menționat că, legea stabilește măsuri obligatorii ce trebuie respectate, pentru asigurarea păstrării corpurilor delictive și a altor obiecte în cadrul desfășurării procesului penal sau contravențional, în vederea prevenirii pierderii, deteriorării, alterării, atingerii între ele sau amestecului corpurilor delictive ori al altor obiecte.

A susținut că, începând cu luna ianuarie 2017 primește la parcare specializată pentru păstrare corpurile delictive - mijloacele de transport reținute de organele de

urmărire penală și agenții constatatori pe marginea cauzelor penale și contravenționale.

A afirmat că, la 19 martie 2017, în baza ordonanței de transmitere la păstrare a corpurilor delictive, a primit la păstrare în parcare specializată de la ofițerul de urmărire penală automobilul de model xxxx și automobilul de model yyyy, recunoscute în calitate de corpuri delictive pe marginea cauzei penale nr.20178900158, fapt confirmat prin actele nr. 180 și 181 din 19 martie 2017 de primire la păstrare a unității de transport.

A relevat că, din ordonanța de transmitere la păstrare rezultă că, la 19 martie 2017 Viorel Untu, conducând automobilul de model xxxx, fără să manifeste prudența sporită la trafic, s-a ciocnit cu automobilul de model yyyy, condus de Muradov Javanșir, iar pe cazul dat a fost intentată cauza penală nr. 20178900158 în baza art. 264 alin. (1) din Codul penal.

A notat că, prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Chișinău din 18 aprilie 2018, cauza penală intentată în privința pârâtului a fost clasată din motivul că, acțiunile acestuia nu constituie elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) din Codul penal. Totodată, s-a constatat că, acțiunile pârâtului întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, însă pârâtul nu a fost tras la răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

A invocat că, prin ordonanța respectivă, procurorul a dispus restituirea proprietarilor a corpurilor delictive: automobilul de model xxxx și automobilul de model yyyy.

A mai invocat că, toate cheltuielile legate de păstrarea corpurilor delictive enunțate, în perioada 19 martie 2017 - 18 aprilie 2018, le-a suportat din cont propriu reclamanta.

A specificat că, în perioada 18 aprilie 2018-12 octombrie 2018, nici pârâtul, nici Muradov Javanșir nu s-au adresat la ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM pentru restituirea automobilelor sale, iar ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM, la rândul său, a fost pusă în situația de a prelungi păstrarea proprietății private avansat din cont propriu.

A comunicat că, la 12 octombrie 2018, în adresa ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM a parvenit demersul lui Viorel Untu, prin care acesta a solicitat eliberarea informației din ce motiv nu i-a fost eliberat automobilul de model Mercedes E200, cu nr. de înmatriculare HCW 460, în baza ordonanței procurorului, în mod gratuit. În consecință, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM, prin scrisoarea nr. 207 din 17 octombrie 2018, i-a explicat motivele de fapt și de drept a cererii de achitare a serviciilor de parcare/depozit prestate în perioada anilor 2017 - 2018 și i-a propus în mod de urgență să stingă datoria formată.

A relatat că, la 03 noiembrie 2018 Muradov Javanșir s-a prezentat la parcare specializată și acestuia în mod gratuit i-a fost eliberat automobilul de model yyyy.

A susținut că, la 13 februarie 2019 automobilul de model xxxx, ce aparține cu drept de proprietate pârâtului, a fost ridicat de la parcare specializată de ofițerii Centrului Național Anticorupție, în temeiul cererii pârâtului.

A afirmat că, conform listei de prețuri la serviciile acordate de păstrarea

autoturismelor, aprobată prin ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM nr. 164 din 26 decembrie 2016, prețul total de păstrare a automobilelor este constituit din următoarele plăți: intrarea pe teritoriul parcării - 450 de lei; păstrarea în termen până la 5 zile - 15 lei ora = 1800 de lei; păstrarea în termen mai mult de 5 zile, constituie - 200 de lei/zi.

A considerat că, după finisarea procesului penal, păstrarea de către reclamantă a automobilului de model xxxx, ce aparține pârâtului, în perioada 19 aprilie 2018 – 13 februarie 2019, este reglementată de legislația civilă - contractul de depozit.

A notat că, în condițiile legislației civile, pârâtul, în calitate sa de proprietar al bunului depozitat, a utilizat serviciile de depozit prestate de ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM, fiind obligat să achite suma de 66200 de lei (331 zile x 200 lei/zi).

A relevat că, în decurs de 375 zile în cadrul procesului penal și încă 331 de zile după finisarea acestuia, reclamanta, în calitate de depozitar în lipsa unui contract formal, cu stricte și responsabilitate și-a îndeplinit obligațiunile sale în ceea ce privește asigurarea integrității corpurilor delictive și ulterior a bunurilor mobile, astfel, este în deplin drept de a solicita recuperarea cheltuielilor suportate conform tarifelor stabilite.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 152500 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, legate de păstrarea automobilului xxxx și a automobilului de model yyyy în perioada 19 martie 2017 - 18 aprilie 2018, în cadrul procesului penal și a sumei de 66200 de lei legate de păstrarea automobilului de model xxxx în perioada 19 aprilie 2018-13 februarie 2019, în total suma de 218700 de lei, precum și încasarea taxei de stat în sumă de 6561 de lei.

Prin hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de către ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM ca fiind neîntemeiată.

La 18 iulie 2019 ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM a declarat apel nemotivat, iar la 10 decembrie 2019 a declarat apel motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 martie 2021 ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM a declarat recurs, iar la 08 iulie 2021 a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului și a recursului suplimentar a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea, precum și au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate la alin. (3) în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A menționat că, achitarea serviciilor de depozit a automobilului de model xxxx, ce aparține lui Viorel Untu, prestate de ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din

RM, este motivată în primul rând de prevederile art.1375 din Codul civil (art. 1537, 1539 din Codul civil din 01 martie 2019), contract de prestare servicii și contract de depozit, care constituie un izvor de obligații distinct, extra-contractual, care se deosebește de alte izvoare, cum ar fi răspunderea delictuală, gestiunea de afaceri nedatorată.

În acest context, a susținut că, concluziile instanțelor judecătorești precum că, intimatul nu a transmis bunul la păstrare, nu a semnat nici un contract de depozit și, astfel, nu urmează să se achite cu prestatorul serviciilor de depozit, nu sunt admisibile în cazul dat.

A afirmat că, instanțele judecătorești au ignorat faptul că, în decurs de un an după finisarea procesului penal, intimatul a lăsat bunul său în parcare specializată, beneficiind de serviciile de depozit prestate de recurent, fapt care poate fi apreciat drept o îmbogățire fără justă cauză.

A relevat că, art. 1389 din Codul civil nici nu a fost luat în considerare și apreciat de către instanțele judecătorești, care s-au bazat doar pe lipsa unui contract formal între părți, concluzionând prematur despre lipsa oricăror relații de depozit, ceea ce nu corespunde adevărului.

A notat că, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM, ca depozitar, a asigurat paza de un nivel sporit mijlocului de transport de model xxxx, ce se află în proprietatea lui Viorel Untu, în toată perioada, în care el avea dreptul să-și ridice automobilul de la parcare. Astfel, intimatul în mod tacit a devenit deponent al contractului de depozit și era obligat să achite serviciile prestate, conform prețurilor stabilite și anunțate de depozitar.

A remarcat că, alegațiile instanțelor judecătorești despre lipsa raporturilor juridice, ce rezultă din contractul de depozit, între ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM sunt neîntemeiate și lipsite de careva suport probatoriu. Or, conform circumstanțelor cauzei, intimatul în mod tacit a devenit deponent a contractului de depozit și, prin urmare, este obligat să achite serviciile prestate, conform tarifelor stabilite și anunțate de depozitar.

A declarat că, instanțele judecătorești nu au calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea, cu care au fost investite, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

A considerat că, argumentele invocate de către recurent sunt pe deplin confirmate cu probele anexate, din care considerente dreptul de a solicita recuperarea cheltuielilor suportate conform tarifelor stabilite este absolut justificat.

A invocat că, instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe și nu a reținut faptul că, prima instanța, la pronunțarea hotărârii, nu a apreciat probele și nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, adică a omis faptul că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin referința depusă la 29 aprilie 2021 Viorel Untu a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 09 iunie 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM deține autorizațiile de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01469 și nr. 01501 cu termen de valabilitate 16 ianuarie 2017 – 17 ianuarie 2018 și, respectiv, 16 ianuarie 2018 – 17 ianuarie 2019, astfel, administrând parcare specializată pentru păstrarea corpurilor delictive – mijloace de transport, reținute de către organele de urmărire penală și agenții constatatori pe marginea cauzelor penale și contravenționale (f. d. 7).

De asemenea, s-a constatat că, la 19 martie 2017 organul de urmărire penală reprezentat de către ofițerul de urmărire penală al Serviciului urmărire penală accidente rutiere al Secției coordonare activității de urmărire penală a Direcției de poliție a mun. Chișinău al Direcției de poliție a mun. Chișinău a emis ordonanțele, prin care s-a dispus transmiterea la păstrare, la parcare specializată, din str. Otovasca, 19A, mun. Chișinău, a automobilului de model yyyy și a automobilului de model xxxx (f. d. 9, 12).

Tot la 19 martie 2017 ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM a primit la păstrare de la ofițerul de urmărire penală, în parcare specializată, automobilul de model yyyy și automobilul de model xxxx, accidentate în întregime, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive pe marginea cauzei penale nr. 20178900158, fapt ce se confirmă prin actele primirii la păstrare a unităților de transport nr. 180 și 181 (f. d. 10, 11).

La 06 aprilie 2017 organul de urmărire penală al Serviciului urmărire penală accidente rutiere al Secției coordonare activității de urmărire penală a Direcției de poliție a mun. Chișinău a pornit urmărirea penală pe cauza penală nr. 2017890141 în temeiul bănuielii rezonabile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) din Codul penal.

Ulterior, prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Chișinău, oficiul principal, din 18 aprilie 2018 a fost clasată cauza penală nr. 2017890141 din motiv că, fapta lui Viorel Untu nu întrunește elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (1) din Codul penal, ce constituie o circumstanță care exclude urmărirea penală conform art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, însă s-a constatat că, în acțiunile lui Viorel Untu se întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei.

Totodată, prin ordonanța enunțată s-a dispus restituirea corpurilor delictive - automobilul de model xxxx și automobilul de model yyyy, proprietarilor acestora

(f.d. 13-16).

La 13 februarie 2019 automobilul de model xxxx, care aparține cu drept de proprietate lui Viorel Untu, a fost ridicat de la parcare specializată de către ofițerii Centrului Național Anticorupție, în temeiul cererii lui Viorel Untu (f. d. 18).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM a solicitat încasarea de la Viorel Untu a sumei de 152500 de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, legate de păstrarea automobilului xxxx și a automobilului de model yyyy în perioada 19 martie 2017 - 18 aprilie 2018, în cadrul procesului penal și a sumei de 66200 de lei legate de păstrarea automobilului de model xxxx în perioada 19 aprilie 2018-13 februarie 2019, în total suma de 218700 de lei, precum și încasarea taxei de stat în sumă de 6561 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este una întemeiată și legală.

Conform art. 1086 din Codul civil (în vigoare la data depunerii acțiunii), prin contract de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată și să-l restituie la cerere.

Conform art. 1088 din Codul civil (în vigoare la data depunerii acțiunii), depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activități profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuiția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuiția obișnuită. Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

Din prevederile legale enunțate rezultă că, un element obligatoriu al contractului de depozit este acțiunea de predare a bunului mobil, de către deponent, urmând să fie manifestat acordul de voință a părților pentru încheierea contractului dat, condiție, care la cazul dedus judecății lipsește. Or, în speță, automobilul de model xxxx a fost transmis la parcare specializată de către organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței de transmitere la păstrare a corpurilor delictive din 19 martie 2017, emisă în cadrul procesului penal, de către ofițerul de urmărire penală a Serviciului urmărire penală accidente rutiere al Secției coordonare activității de urmărire penală a Direcției de poliție a mun. Chișinău.

Mai mult decât atât, la materialele cauzei nu a fost anexată nici o probă, potrivit căreia Viorel Untu a cunoscut despre transmiterea automobilului la parcare și și-a manifestat acordul tacit sau expres pentru ca automobilul să fie păstrat la ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM.

Conform art. 1389 alin. (1) din Codul civil (în vigoare la data depunerii acțiunii), persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisi.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, instanța de apel corect a menționat că, îmbogățirea fără justă cauză reprezintă raportul dintre persoana îmbogățită și persoana dezavantajată, ce permite celui din urmă să pretindă restituirea îmbogățirii sau valoarea bănească a acesteia, de la persoana care și-a majorat patrimoniul în mod nejustificat, or, recurentul nu a probat circumstanțele date.

La caz, se mai reține că, prin Hotărârea Guvernului RM nr. 557 din 18 iunie 2018 a fost aprobat Regulamentul privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în procesul de constatare a contravențiilor, care stabilește modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cazurile prevăzute de Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008

Conform pct. 3 din Regulamentul enunțat, în sensul prezentului Regulament, următoarele noțiuni semnifică: ridicarea și aducerea mijloacelor de transport la parcare – evacuarea (strămutarea) forțată a mijlocului de transport de la locul inițial cu ajutorul mijloacelor speciale și reamplasarea acestuia la parcare specială sau pe teritoriul subdiviziunii specializate ori teritoriale a Poliției.

Conform pct. 4 și 5 din același Regulament, mijlocul de transport al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este ridicat și, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, este adus la parcare specială sau la subdiviziunea specializată ori teritorială a Poliției cea mai apropiată de locul constatării contravenției.

Mijlocul de transport poate fi adus la parcare specială sau la subdiviziunea specializată ori teritorială a Poliției în cazul în care: 1) conducătorul auto a fost înlăturat de la conducere; 2) staționarea mijlocului de transport poate genera un pericol iminent pentru interesul public.

Iar, conform pct. 25 din Regulament, restituirea de la parcare specială a mijlocului de transport ridicat în conformitate cu prezentul Regulament se efectuează doar cu permisiunea subdiviziunii specializate ori teritoriale a Poliției din care face parte agentul constator, eliberată imediat după înlăturarea temeiurilor pentru ridicarea mijlocului de transport. Cheltuielile pentru serviciile de ridicare/transportare a mijloacelor de transport și de depozitare a acestora la parcările speciale sau la subdiviziunile Poliției, conform tarifelor aprobate de Guvern, se achită de către persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional în cadrul căruia a fost ridicat mijlocul de transport. Restituirea mijlocului de transport proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor legal se efectuează în baza actului de proprietate sau a altui act din care rezultă dreptul persoanei asupra mijlocului de transport.

Totodată, art. 439 alin. (1) și (2) din Codul contravențional prevede că, vehiculul al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este reținut și, dacă nu

poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, este adus la stația de parcare specială sau la subdiviziunea de poliție cea mai apropiată de locul constatării contravenției. Vehiculul poate fi adus la stația de parcare specială sau pe teritoriul subdiviziunii de poliție și în cazul în care: a) staționarea lui poate genera un pericol iminent pentru interesul public; b) a fost lăsat într-un loc interzis pentru parcare; c) este necesară identificarea proprietarului (posesorului) mijlocului de transport utilizat sau destinat pentru săvârșirea contravenției.

La caz, însă, nu a fost stabilit nici unul din cazurile prevăzute de lege pentru aducerea automobilului, care aparține intimatului, la stația de parcare specială. Or, automobilul a fost ridicat și plasat spre păstrare în legătură cu recunoașterea acestuia în calitate de corp delict în cadrul unei cauze penale.

Conform art. 227 din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. 64. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Conform art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu excepția cazurilor când infracțiunea a fost săvârșită de o persoană juridică.

Art. 285 alin. (1) și (6) pct. 4) din Codul de procedură penală prevede că, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. La încetarea urmăririi penale, procurorul, dacă este cazul, dispune și încasarea cheltuielilor judiciare sau alte acțiuni prevăzute de lege,

astfel, Viorel Untu.

Din materialele dosarului rezultă că, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, emițând ordonanța de clasare a cauzei penale din 18 aprilie 2018, a omis să se pronunțe asupra chestiunii ce ține de persoana ce urmează să suporte cheltuielile judiciare, astfel, Viorel Untu nu a fost obligat de către procuror sau de către organul de urmărire penală, în modul stabilit de lege, să achite ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM careva cheltuieli, inclusiv cheltuielile pentru păstrarea automobilului la stația de parcare specială.

În contextul celor expuse, instanțele judecătorești temeinic și legal au respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, iar recurentul ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC din RM nu a invocat în recurs nici un argument, ce ar răsturna concluzia instanțelor judecătorești.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova.

Se menține decizia din 26 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 17 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Viorel Untu cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru păstrarea automobilului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Mariana Pitic